

אקים

קרליה

ועליה לביבה. לקח אקים את הלביבה אך לא הספיק לטעום ממנה כשאיגור נתן לו מכה בכתף וקרא "היית נער - תהיה כלב!" וכך באמת קרה. אקים הפך לכלב וברח מהבית.

רץ אקים, רץ עד שהגיע ליער. הוא לא אכל מהבוקר ומרעב כמעט והתעלף. אך ראה בקצה היער רועה עם עדר במרעה. ניגש אקים-כלב לרועה, נשכב לידו, ליקק את ידיו והרועה הבין ונתן לו קצת לחם. בערב הוביל הרועה את העדר הביתה והכלב רץ אחרי העדר. כשפרה כלשהי התרחקה מהעדר הכלב מיד רץ אחריה והחזירה.

שמח הרועה שמצא עוזר כזה. הוא ניגש לבעלת הבית ואמר "תני לי, בעלת בית, קנקן חלב וקצה מכיכר לחם בשביל הכלב הזה." נתנה לו לחם וחלב והרועה מזג את החלב לקערה מלוכלכת כלשהי, הוסיף את הלחם פנימה ונתן לכלב לאכול. הכלב הריח את החלב ולא אכל. כאילו שכל אצלו של אדם! שפך הרועה את החלב לקערה נקיה, פירר את הלחם

חי פעם אחד איגור, איש עשיר, מכשף בעל עצמה. לקח לו אישה שהביאה אתה בן של אחותה היתום, צעיר בשם אקים. האב החורג לא אהב את צעיר ורצה להתפטר ממנו לתמיד.

יום אחד חזר אקים משדה וראה שמהשולחן הורידו כבר את כל הארוחה. רק על התנור מחבת מונחת

חלומות, לא לשמור בפני שד. " הוא ירד מהמשכב שלו לרצפה והסתתר תחת העריסה של התינוק. שכב שם, שכב וחיכה לשד עד שנרדם. בחצות הופיע השד, הרדים את כל המטפלות והמניקות, הוציא את התינוק מהעריסה והתחיל

לברוח. הוא היה כבר בדלת כשהכלב התעורר. הוא התנפל על השד והתחיל לנשוך אותו! והשד רק חשב אך לברוח מפניו. עזב את בנו של הצאר והכלב תפס את התינוק, נשכב על הסף ונרדם כשהוא מחבק את הילד ברגליו.

פנימה ונתן לכלב. ואקים אכל והביט על הרועה במבט כמו אנושי, כאילו אומר "תודה". בבוקר שוב הוציא הרועה את העדר למרעה והכלב אחריו. הרועה נשכב לישון והכלב הסתובב סביב העדר, שמר, גירש זאבים. התחילו השכנים לקנא ברועה - לא הרועה שומר על העדר אלא הכלב הוא הרועה. סיפור על הכלב-רועה התפשט בסביבה. הגיעה שמועה לצאר עצמו. ואצל הצאר בארמון הופיע שד. הוא חטף וארף כבר את כל ילדי הצאר. רק הבן הקטן, תינוק, נשאר. הצאר אמר להכין לו מרכבה ונסע לכפר בו חי הרועה. "כמה תרצה עבור הכלב הזה?" שאל.

"לא רוצה למכור אותו בשום מחיר" ענה הרועה. "אם תתן אקח אותו ואשלם" אמר הצאר "ולא תתן, גם כך אקח אותו." ולקח את הכלב אליו לארמון. האכילו שם את הכלב, הכינו לו משכב נוצות רך. חושב לו אקים "על משכב כזה אפשר רק לחלום

התינוק.

**בבוקר מגיע הצאר ולא רואה את התינוק בעריסה.
מתחילים לחפש בארמון כולו עד שרואים. ממש
ביציאה לחצר שוכב הכלב עם התינוק בזרועותיו. שוב
הצאר שמח, נתן לכלב צווארון זהב.
בלילה השלישי שוב מגיע השד. חטף את התינוק
וברח. בשער החצר השיג אותו הכלב, תפס חזק
ברגלו ולא עוזב.**

**והשד מתחנן "תעזוב אותי! כבר לא אבוא הנה
יותר!" ושם את התינוק על הרצפה. "רחם עלי. אם
ימצאו אותי כאן, יהרגו בוודאות!"
עזב אותו אקים אבל אמר "רק זכור! שלא אראה את
הצל שלך אפילו! ברח ואל תחזור!"
הצאר בא בבוקר ושוב אין תינוק בעריסה. מחפשים
בכל הארמון ובסוף רואים בשער החצר שוכב הכלב
ומחבק את הילד!
הצאר לקח את התינוק על ידיו ואמר למשרתים
להוביל את הכלב לחדרים שלו. מאז חייו של הכלב**

**בבוקר התעוררו המטפלות והמניקות, באות לצאר
ומספרות שהילד איננו. אבד! נבהל הצאר, בא
לתינוקיה ורואה - על הסף יושב הכלב והתינוק
בזרועותיו.
כולם שמחו, צחקו, לא יכלו לשבח מספיק את הכלב.
כל היום הודו לכלב, האכילו והשקו אותו.
ובלילה הבא שוב נשכב הכלב תחת העריסה. לא ישן,
מחכה לשד. אך בחצות השד הרדים אותו, תפס שוב
את התינוק והתחיל לברוח. אקים התעורר קצת
מאוחר אבל תפס אותו ביציאה מהארמון, לקח את
החטוף ונשכב לישון חזק על הסף, מחבק את**

היו כאלה שאין טוב מהם. אכל משולחן הצאר, ישן
בחד שינה של הצאר, טייל בגן של הצאר.
אך בסוף התחשק לאקים לראות את כפרו, את ביתו.
הוא בא לכפר והאם החורגת ראתה אותו. "הכלב
שלנו חזר!" קראה לבעלה המכשף.
הבעל שמע ומיד רץ לכלב. נתן לו מכה בכתף וקרא
"היית כלב, תהיה יונה!"

אקים הפך ליונה ועף לתוך הסככה. ושם בסככה ישב
השד. הוא תפס את היונה בטפרים שלו ואומר "אני
יודע איזו ציפור אתה! הרי שלוש פעמים לקחת ממני
את התינוק, בן של הצאר. אבל מאחר ששחררת אותי
אני רוצה לגמול לך בטובה" והוא זרק את היונה
לאוויר וקרא "היית יונה, תהיה אדם!" ואקים הפך
שוב לעצמו, לבן-אדם. עכשיו נתן לו השד עוד מושכה
ואמר "מי שתגע בו במושכה זו יהיה לסוס. ומה
שתעשה הלאה זו כבר בעיה שלך."
אקים לקח את המושכה והלך הביתה. ההורים
החורגים ראו אותו ולא הספיקו לומר דבר, כי הוא

היכה בהם במושכה ואמר "היית אדם - תהיה סוס.
היית אישה - תהי סוסה!"
וכפי שאמר כך גם היה.
רתם אקים את זוג הסוסים והתחיל לעבוד אתם.
חרש, זרע, הוביל בהם מים ועצים מהיער. כך התנקם
בהם כהלכה.

